potest intelligi: quoniã non lauant hec nisi firma stabilitate permanserint // Ait ergo dominus ad ministros. Implete ydrias aqua. Quid sibi vult istud domine? Ministri sunt solliciti de vini penuria: et tu dicis implete ydrias aqua? Illi de pcaulis cogitant? q tu pcepis vt vasa purificationis impleant? Dic o io. sic suspirati iacob ad rachelis ãplexꝰ: lya a pre supponit. Nobis fres q̃ ministri sumꝰ et serui vri. p xpm nobis pãpit implete ydrias aq̃: quoaes deest vinũ. Ac si dicatur. Illi deuotione desiderat. vinũ requirut. feruore flagitãt: ꝑ nondũ venit hora mea: iplete ydrias aq̃. Que e ei aqua sapiẽtie salutaris q si nõ adeo suauis? nisi fons vite et iniaũ sapiẽtie timor dñi? Dicatur g̃ ministris. In cutite metã. et spũ timoris nõ tã vasa q̃ corda replete? qz vt ad caritatẽ pueniãt initiãdi sũt a timore: vt dicant q ipi. A timore tuo gẽpimꝰ: q pturiumꝰ spm salutẽ // Dz quo ĩ plebũtur ydrie? Predixerat ei cuã gelista capientes singule metretas binas vel ternas. Que sũt due metrete? q terãa? Vtiq; duplex timor. vis q notꝰ oib9: ac terãꝰ quẽ minꝰ vis. q minꝰ notus // Primꝰ timor est: ne crucemur ĩ gehẽna / Deos ne excluſi a visione dei. pmur tã inestimabili glã // Tertiꝰ replet aiam oi solliciatudine timidã: ne forte deseratur a grã Et quidem ois timor dñi sicut aq̃ extinguit ignẽ: sic extinguit pcã gẽpiscẽtia Dz is maxime cã ad oem tẽptationem statim occurrat. ne forte gtingat a mittere grãm: vt sibi derelict9 hõ labatur cotidie de malo in peius: de periculo minori ad grauiorẽ culpã: quales vtiq; multos videmꝰ. cã in sordib9 sint sordescentes adhuc Nã aduersus timorẽ istũ non est vñ sibi blãdiatur aia: siue de minori forte quãtitate peccati. siue de emendatione futura Talib9 enĩ blandimẽtis impediũtur aliquatenꝰ duo pma genera timoris. Precipit ergo nobis dñs: vt hac aqua ydrias ipleamꝰ Dũt enĩ aliquãdo vacue q plene vẽto: si ãs tamẽ adeo insanꝰ est. vt in eo p vanitatẽ studiũ ille quas pdixim9 obseruãtie merã de ꝑpetua vacuentur. vt sũt fatue vgines. in quarũ vasis oleũ nõ habetur Interdũ aũt qd peius ẽ plene quidẽ sũt. ꝑ plene veneno: qd est iudicia. murmur. rancor animi. q detractio Propterea ne forte subintret ista. dũ vinũ deest iubemur iplere ydrias aqua: vt obseruentur mandata domini in timore: que tunc mutatur in vinum. cum timor expellitur a caritate: & implentur omnia feruore spiritus & iocunda deuotione

Sermo in cõuersione sancti pauli quomodo ad exemplum eius debeamus conuerti.

Hodie quidem dilectissimi conuersio doctoris gentium. ab vniuersitate gentiũ festiuis hodie gaudijs celebratur. Multos enim

ab hac radice ramos prodisse vide-
mus. Conuersus paulus. cōuersio-
nis minister factus est vniuerso mū
do. Et multos quidē olim in carne
adhuc. sed non iam sēm carnem ā
bulans. p̄dicationis officio quertit
ad dñm. Nunc in ipō feliciꝰ viuēs
⁊ apud ipm. ne adhuc quidem ꝑ-
fat ab hoim conuersione; dico aūt
exemplo. oratione. doctrina. Prop
terea veniꝫ conuersionis eius me
moria frequēt̄tatur. q ⁊ ipsa memo
rantibus vtilis inueniatur. In hac
enī memoria ⁊ peccatoꝝ spem veni
e concipit vt pronocetur ad penitenti
am; et qui iam penitet. pfecte cōuer
sionis accipiat formā. Quis despe
ret vltra p magnitudine aīm̄ libet
criminis; quādoquidem saulum au
diat adhuc spirantē minarum et cē
dis in discipulos dñi. subito factum
vas electionis? Quis dicat iam ini
quitatē ponderē p̄ssus. assurgere ad
studia melioꝝ nō valeo; quando in
ipō itinere quo sanguinē sitiens xp̄i
anū. diuum toto pectore vinus effla
bat ꝑsecutoꝝ crudelissimus. in fideliſ
simū repente mutat9 est p̄dicatorē?
Magnificē siquidē in hac vna quer
sione. ⁊ misericordie magnitudo et
efficatia grē ꝑmēdatur // Dubi
to ait lucas arcū fulsit cū lux de cē
lo. O vere inestimabilis diuine dig
natio pietatis Illustrat celesti fulgo
re vel aforis. intus adhuc luminis
incapacem. Qui necdū infundi pote
rat; diuina saltem arcū funditur da
ritate // Et vox facta est. Lucas
vocis testimonia credibilia facta sūt
nimis Nec dubitare ē de veritate;
que sese ingerit p vtraꝫ oculoꝝ sali
ret ⁊ auriū feneſtras. Dic nimirum
sic in iordane quoq; sup caput dñi ⁊
columba apparuit. et vox sonuit; sic ⁊
in monte quādo transfiguratus est.
vocem discipulis claritas visa est; ⁊
vox nichilomin9 patris audita //
Saule saule; quid me ꝑsequeris?
Vere deꝑhensus est saulus; nō est
dissimulandi locus; nō est facultas
vlla negandi In manib9 sunt eplē
crudelissime legationis; auctoritatē
execrande. ptātis inique. Quid me
ꝑsequeris inquit. An non ꝑsequeba
tur xp̄m; qui xp̄i mēbra trucidabat
in terris? Aut vero ꝑsecuti sūt xp̄m
qui sacratissimū illud corpus cruci
affixere patibulo; ⁊ nō ꝑsequebatur
eū qui aduersus corp9 ei9 qđ est ec
clesia. est ei corp9 ei9 ecclia ipā. odio
furebat iniq; Veniq; si xp̄iū sāgui
nē dedit i p̄āū redēptionis aīaꝝ nū
tibi videt̄ guicēē ab eo sustinē ꝑsecu
tionē. q suggestioē maligⁿ. exēplo p
niciosi. scādali occasione aūtit ab eo
aīas q̄s redemit; q̄ a iudeo q sāgui
nē illū fudit? /// Agnoscite dilāssi
mi; expauescite ꝑsonaa coꝝ; q salu
tē ipediūt aīaꝝ. Horrēdū penit9 sa
crilegiū; qđ ⁊ ipōꝝ videt exrēdē fu
ign. q dño maiestatē sacrilegas ma
nꝰ iecerūt Videbat iā cessasse ꝑsecu
tionis tēp9; ꝫ vt pl̄ā factū ē. nūq; de
est ꝑsecutio xp̄iano. ꝫ neq; xp̄o. Et
nūc qđ gui9 ē xp̄m ꝑsequit̄; q ab
ipō vtiq; xp̄iani dicūt̄ Amica tui de9
⁊ p̄xmi; adusū te appropinquerūt
⁊ steterūt Cōuincasse videt̄ q te vniūsi
tas pl̄i xp̄iani. a mimo vsq ad maxi
mū; a plāta pedis vsq ad vticē nō

est sanitas vlla. Egressa est iniquitas a senioribus iudicibus vicarijs tuis: qui videntur regere populum tuū. Non est iam dicere vt populus sic sacerdos: quia nec sit populus vt sacerdos. Heu heu dñe deus. quia ipsi sunt in persecutione tua primi: qui videntur in ecclesia tua pmatū diligere: gerere pnapatū. Arcē syon occupauerūt: apprehenderūt munitiones: & vniuersā deinceps libertē et potestatiue tradunt incendio auiditē. Misera eoꝝ conuersatio. plebis tue miserabilis subuersio est. Atq; vtinā sola hac parte noceret. Esset forte qui dominica pmonitus & premunit9 exhortatiōe diret operā. ipsorūq; non imitari exempla: sed obseruare precepta. Nūc aūt dati sūt sacri grad9 i occasionē tuēpis luctus: et questū estimāt pietatē. Copiosissime siquidē pietatis inueniūtur in sustinenda pmo accipienda magis animarū cura: Ibi hec apud eos cura minuit de aiaꝝ salute nouissima cogitatio est. An vō saluatori aiaꝝ. grauior vlla potest esse persecutio? /// Iniquē agunt et ceteri contra xp̄istū: multiq; sunt nostris temporibus antixp̄isti. Merito tamen et eum deliqē eam censet persecutionē pro acceptis beneficijs: & grauiorē sentit pro potestate q̄ propijs sustinet a ministris: licet alij q̄q; multi contra proximorū salutē multifarie multisq; modis et varijs occasionibus agere videātur. Hec videt xp̄s & silet: hec saluator patitur & dissimulat. Propterea quoq; nos dissimulem9 nōce est: & silemus interim; maximeq; de prelatis nostris magistrīs ecclesiarū. Die nimiū sic placet & ipsis. vt cuadant nunc humana iudicia: veniet q; semel graue iudiciū hijs qui presūt: & potenter patientur tormenta potentes. /// Vt eor dilectissimi: ne quis forte sit et in nobis dñi persecutor: quia manifesta docuit ratio. impedite salutē/esse persequi saluatorem. Quos ego de salute anime mee fratri illi gratias agere possum: qui michi propinat detractionis fraterne venenū: Merito / detractores deo odibiles describuntur: tanq; persecutores. Quid & his qui exemplo suo ad temissius agendū ceteros prouocat: aut singularitate turbat. aut inquietat curiositate. aut impatientia sua & murmuratione molestat: aut quocunq; modo contristat spiritum dei q̄ in eis est. scandalizans vnū de minimis istis credentibus in eum: nonne & hic manifeste persequitur xp̄istū? /// Vt ergo persecutorū & nomen & crimē longe sit semper a nobis: obsecro vos dilectissimi benignos semper & mites exhibeam9 nos inuicem. supportantes in omni patientia: & ad id quod melius et perfectius est alterutrum prouocantes. Quis enim seruus sufficere sibi putat non persequi dominū: & nec obsequi domino? Quā habituris est gratiā: si vt non resistit. sed nec assistit quidem? Denicq; si quis adeo pusillanimis est vt satis sibi reputet/nec persecutorem esse nec maledictorē dei: audiat quid ipse loquitur. Qui non est mecum contra me est;

q qui non colligit meū dispergit.

/// Saule saule: quid me persequeris? Et ille. Quis es domine? Hinc pfecto datur intelligi: q3 vere nec infusa erat illi charitas. nō infusa Audiebat paul9 dñi vocem. ꝫ facē dñi non videbat: qm̄ erudiebatur ad fidē. vt ipse postea dicat: fides ex auditu /// Quis es inquit? Ignotū enim pſequebatur: q in eo conscius est miām: quia ignorans incredulitate hoc fecit. Discite ex hoc fratres/iustū iudicem deū. nō modo quid fiat sed quo animo fiat cōsiderate: et cauete delinquere communicatur. Nemo dicat in corde suo leuia sunt ista. non curo corrigere non est magnū: sed in his manēa venialib9 minimꝫ peccatis. Hec est enim dilectissimi impenitētia: hec blasphemia in spiritū sanctū: blasphemia irremissibil. Paul9 blasphem9 fuit: sed non in spiritū sanctū: q3 ignorans fecit in incredulitate. Nō in spiritū scm̄ dixit blasphemiā: et ideo conseq9 est misericordiam /// Quis es dñe? Et dñs ad eum. Ego sum ihs nazaren9 quē tu pseqris. Ego saluator quem tu psequendo petis. Ego sum de quo in lege tua legis p̄dictum/qđ nescis ipletū: q3 nazoreus vocabit /// Et ille. Dñe: qđ me vis facere? Hec plane frēs perfecte conuersionis est forma. Paratum inquit cor meum de9: paratum cor meū. Paratus sum q non sum turbatus: vt custodiam mandata tua. Domine quid me vis facere? O vbum breue. sed plenū. sed viuū. sed efficax. sed dignū omni acceptione ꝫ pauā inueniūtur in hac perfecte obedientie forma: qui suam ita abiecerunt volūtatem vt ne ipsū q̄dem cor ꝓximum habeant: vt non quod ipsi. sed quod domin9 velit oī hora requirant: dicentes sine intermissione. Domine: quid me vis facere? Et illud samuelis. Loquere domine: quia audit seruus tu9. Heu plures habem9 euangelia illi9 cecinerunt noui apostoli imitatores. Quid vis ait domin9 ad cecum illum. vt faciam tibi? Quanta est mia tua domine: quāta est dignatio tua? Dicit ne domin9 serui querit vt eius faciat voluntatem. Vere cecus ille qui non considerauit: non expauit. non exclamauit. Absit hoc domine: tu magis dic. quid me facere velis. Sic enim decet: sic omnino dignū est: non meam a te. sed tuam a me queri. Et fieri voluntatem /// Videte fratres: quia vere necessaria erat hoc in loco conuersio. Sed profecto sibi multos ꝫ hodie pusillanimitas et peruersitas exigit. vt ab eis queri oporteat quid vis vt faciā tibi: non ipsi querant. dñe quid me vis facere. Cōsiderare necesse habet minister et vicarius ꝓpisti quid sibi precepi velint: non ipsi considerent que voluntas sit preceptoris. ꝫ Nō est eorum obediētia plena. non in omnibus parati sunt obsequi: non per omnia sequi proposuerunt eū qui non suam sed patris venit facere voluntatem. Discernunt et diiudicant eligentes in quib9 obediāt

impāti: ymo in qlib9 pceptoꝛē suū
ipoꝛz obedire nēce sit volūtati. Huiꝰ
modi ⁊ si coleraꝝ se videāt/ ac ꝓtes
tēdi /ac moꝛē geri ifirmitati sue: p
fiāat obsecro pudeatq; sp pauloꝝ i
uenirī: ne qñ forte audiāt qđ debui
vob facere ⁊ nō fec̄: ⁊ abutēt̄ib9 pa
cientia ⁊ benignitate ꝑlati. fiat tā
dem multitudo exhibite miseratiōis
cumul9 iuste cūpnatiōis. ¶ Dñe:
quid me vis facere? Ac dñs ad illū
Surge ⁊ ingredē ciuitatē: ⁊ ibi dice
tur tibi qđ te oꝛteat facē. O sapi
entia suauit̄ vere vniūsa dispones
Eū cui tu loqꝛis etudiendū de vo
lūtate tua mitt̄ ad hoiēz: ut soiat̄
vite ꝙmēdet̄ utilitas. ⁊ edoct9 ꝙ ho
minē discat ⁊ ipe sēz tatā sibi grāz
hoib9 sbuenire. Ingredē ciuitatē. Vi
dete frēs nō sn diuino ꝙsilio fem ēe:
vt hāc ciuitatē virtutū dñi ingredēmī
diuinā discere volūtatē. Plane q̄ te
salubziter terruit. ⁊ quertit coꝛ tuū
ad desideratā volūtatē suā: ipse tibi
dixit. surge ⁊ ingredere ciuitatē. ¶
Dz audi q̄ manifeste i hijs q̄ sequū
tur voluntaria simplicitas. ⁊ ꝓpia
na ꝙmēdet̄ māsuetudo. Aptis oc̄u
lis nichil videbat: ad man9 trahe
batur ab hijs q̄ comitabāt̄ eū felix
ceitas ē: qua male quondā illuiati
in ꝓuaricatiōe/tāde in ꝙsiōe oculi
salubziť exceāture. ¶ Dane q tri
duo paul9 sn abo manet ꝓsistēs in
cēōne: ad eos maxīe ꝓtinet. q̄ nouit
ter sclō abzenūcātes. necdū i celes
ti ꝙsolatiōe respirāt. Sustineāt q̄ et
ipi dñm in oi paciētia: cocet sn iter
missiōe. q̄rētes. petētes. pulsātes:
qz exaudiet eos ꝑt̄ celest̄ in tēpe
oportuno. Nō obliuiscetur in finē:
veniet ⁊ nō tardabit. Si triduo sus
tinueris eū nō hns qđ mādūces: q
fide qz mīoꝛes ⁊ miseratoꝛ dñs. iciu
nū te nō dimittet. ¶ Exin iubet̄
ananyas manꝰ imponere saulo: ꝙ
tanq̄ bñ eruditus nō cōtinuo acq̄s
ciť. Vide si nō eaā paul9 ipe doctrinā
hāc denicp tradidit discipulo: nemī
inquiens ato manꝰ imposuerē. ¶
Vidit ait dñs vizz intro eūtem ⁊ i
ponētem sibi manꝰ: vt visum recipi
at. Fratres: paul9 hoc cū vidisset.
nō cōtinuo illuiat9 ē. Nūquid non
expectauit ananie manū: qz vētuꝛ
eū forte i somnio ꝑuidit? Hec di
co qz vereoꝛ ne q̄s forte sit inē vos
q̄ solo sese somnio ꝑsumat illuiatū
esse: nec tā equanimiter patiat̄ ad
manū trahi: ꝙ ductoꝛē se ēe ꝑfitea
tur alienū. Cui necdū āministratio
nis cura iniūcta est. cui necdū credi
ta dispēsatio. cui necdū ꝓceptum ē
vt videat et ꝑuideat hijs q̄ aptoꝛ
oculos hñtes nichil videt: qđ hoc
ꝑsumere temptat: nisi qz meditat̄
inania et q̄si somnia vana sectat̄:
Caueam9 ab hoc viio frēs sp qđ
in nob est abiecti eligam9 esse ⁊ ad
man9 trahi: mansuetudinē et humili
tatem discentes a xpō dño: cui est
honoꝛ ⁊ gloꝛia in scla sclōz. Amē.

Sermo secūd9 de cōuersiōe sancti
pauli et de triplici māsuetudine

Conuersus ē hodie paul9: ym
mo saul9 cōuersus est in pau
lum. Diqđ factꝰ est tanq̄ euange
licus ille puul9: de quo dominus
ait. Nisi cōuersi fuerit̄ et efficiamī

siant paruulus iste: non intrabitis in regnū celoꝝ. Forte enī seipsū dicebat Nimirū ipse magnus dominus & laudabilis nimis: ipse paruul9 qui datus est nobis. Nec tamē magn9 interim: sed paruulus exhibetur vt seipsū faciat gratū et efficax necessarie parnitatis exemplū. Ad paruulū ergo sit conuersio tua: vt discas paruulus esse: tu quoq; cū conuerteris paruulus fias. Enīuero audi ꝙ cui dēter ipsū tibi in quo constituat formam conuersiōis paruulū manifestat: signanter ea que sunt paruuli in seipso imitanda proponens. Discite inquit a me: quia mitis sū et humilis corde. Gemina patuitas humilitas q mansuetudo. Et illa interior: ista exterior paruitas: vtraq; tamen non parua est virtus. Nempe ꝙ paruulus ille tam magnū vnum magisterū profitetur. Hodie ergo conuersus est paulus: hodie desyē esse saulus. Hodie factus est mitis & humilis corde. Probat oris confessio/cordis humiliationē dum clamat: dñe quid me vis facere. Magis autē probat ipsa collata gracie magnitudo: que nimirū tam multa nisi multū humili data non fuit. //

Ceterū māsuetudo qm̄ exterior que dā vt diximꝰ paruitas: ob hoc manifestior est: tripliciter nobis in conuersiōe hac cōmendatur. Triplici quidē velut ariete māsuetudo nostra pulsatur: vbozꝝ iniuriis. dampnis terū. corpis lesiōe. In hijs trib9 oīs exhibitio pacis: oīs exactatio māsuetudis. Probata ē illa vbe: quā nichil horꝝ videre cōtrere potuisse. Cōsiderate libet quēadmodum paulus super hijs oībus in ipsa stati cōuersione sua tēptatus. vere iā paul9 inuentus sit in hac parte: vere mitis q patiens. Saule saule: q̄d me persequeris: Durū est tibi cōtra stimulū calcitrare. Durū equidē verbū. verbū increpatoriū: plenū cōminatiōe. Nanc qđ ad corp9 pertinuit cōcussus est q ꝓstratus in terra. An vero q cāpno quoq; ꝓbatus est: Et valide. Diquidē ipm ei lumē ademptū oculoꝝ: & apertis vt scriptū est oculis nichil videbat. Experta est in hijs trubus q exercitata paciētia iob: quē i hac virtute opinatissimū deus exemplar dedit. Sed veste hoc industrie relinquimus vestigandum. Sufficiat mouere nos formā vere conuersionis. magna ex parte in hac mansuetudine constitutā: vt pudeat eosque conuersi esse debuerant. vel in corpoꝝ lesiōe. vel in cāpno terum. vel quod magis indignū est in verboꝝ iniurijs inueniri peruersos penitus et auersos.

Sermo primus in purificatiōe beate marie virginis de verbis prophete Suscepimꝰ de9 miam tuā &c

Hodie templi dominum in templum domini virgo mater induxit Joseph quoq; sistit domino non suū. sed eius filiū dilectū: in quo ei bene complacuit. Agnoscit iustus quem expectabat: anna quoq; vidua confitetur. Ab hijs quatuor primo hodierna processio celebrata est: que